

POLITIKAI NAPILAP.

Előfizetési ára:

Helyben hához hordva, vidéken postai székkel egy hónapra 45 kr. (90 fillér.)

Telefon szám: 19-75.

FRISS HIREK

Megjelenik mindennap korán reggel, fontos alkalommal naponként többször, hétfőn és ünnepnap után is.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: V. ker., Béla-utca 1. sz.

Telefon szám: 19-75.

Krüger felesége meghalt. Kétezer munkás kenyér nélkül. — Gyilkosság tévedésből.

A bank-panama.

Szell Kálmán bankjának, a Jelzalogbanknak, tegnapi botrányos közgyűlése foglalkoztatta ma az elméket. Szolid és nagyszabású pénzügyintézetnek ilyen skandalózus tanácskozása alig is volt még, mint a tegnapi, melyről különben alaposan megcenzurázott tudósítások jelentek meg a lapok legnagyobb részében.

A Friss Hírek álláspontját ebben a panama-kérdésben fényesen igazolták a tegnapi történetek: 729 részvényes utasította vissza azt a tervet, hogy az Agrárbank egyesítessék a Szell Kálmán másik bankjával, mert átlátott a szítán és kiszűrte, hogy itt nem a bankcsinál jó üzletet, hanem a kormány jut egy pár millió választási pénzhez. Ehhez képest az új részvényesek árfolyamát támadták leginkább, mert a különbözethöz kerül ki az a summa, amelyre Szell Kálmánnak, mint a szabadelvű párt vezérének szüksége van.

Fölöttébb nevezetes és különösen kiemelendő, hogy a bank elnöke mivel próbálta lecsillapítani a háborgó kedélyeket. A következő kijelentéssel:

— Ami az Agrár-Bankra vonatkozó két kérdést illeti, ebben a tekintetben csak az előterjesztésben közölték utalhatok. Különböző alakulásokban levő üzletről van szó és így az üzleti érdek sérelme nélkül annak minden részlete természetesen nem hozható nyilvánosságra.

Ennél világosabban a panamát nem lehet bejelenteni. A részvényesek csak nagynehezen fogadták el ezt a jeles biztatást, mert biztositást szeretnének az iránt, hogy Szell Kálmán tényleg az Agrár-bankra fogja-e bízni, versenyeljárás nélkül, az állami munkákat. Ugyáltszik, ismerik Szell Kálmánt és tudják is, hogy ő csak igérni szokott. Megnyugtathatjuk ezeket a részvényeseket azzal, hogy Szell Kálmán tényleg mindenkor és mindenki szemében kész ígéretet megszegni, — csak a bankjaival szemben nem. Az ilyen ígéret komoly és mi is csatlakozhatunk az elnök kijelentéséhez, hogy t. i. a részvényes urak meg lesznek elégedve az osztalékkal.

Mindezt pedig úgy hívják Magyarországon: a gazdasági élet föllendítése.

Vizsgálat Kormosék ellen.

— Saját tudósítónktól. —

Arad, július 21.

Nyilvánosságra jutott már az a végzés is, amolyan Mészáros Antal dr. kir. ügyész indítványára Kormos Adolf kir. bírósági elnök megvesztegetés büntetése miatt Szelle Józsefné Fischer Margit ellen megvesztegetés vétségének alapos gyanúja miatt a vizsgálatot elrendelték.

Sulyos bizonyítékok.

Többek között ezeket mondja a végzés: Tekintve, hogy a pénzeszevelekről és postautalványokról szóló feladóvények a Kormos Adolfné címére s Kormos Adolf részére küldött pénzküldeményekre vonatkoznak, tekintve, hogy a levelek, különösen a pénzeszevek s azoknak éppen Kormos Adolf részéről való nyugtázása bizonyítják egyfelől, hogy Kormos a pénzeszeveket felvette, másfelől, hogy ezen összegek Kormosnak azon czéliből adataik, hogy hivatali kötelességét, mint bírót, megszegje: de bizonyítják továbbá, hogy oly esetben, midőn hivatali kötelességét nem is szegte meg, jutalmat elfogadott — ellene a btk. 467. és 469. §-okba ütköző megvesztegetés büntetése miatt a vizsgálatot elrendelni kellett.

Mindezekből következik, hogy el kellett rendelni a vizsgálatot Szelle Józsefné ellen is a btk. 470 §-ba ütköző és ennek második bekezdése szerint minősülő megvesztegetés vétsége miatt.

Kormos leveleiből.

A vizsgálóbíró Kormosnak Szellénélhez intézett leveleiből a következőket idézi:

Van egy levél, amelyben Kormos Szellénének azt írja, hogy Grecsák a jövő héten referálja az ügyet, hogy Grecsák látogatást vár Szellétől, hogy február hóban jöjjön s hogy a kedvező fogadtatást előkészítette.

Van egy levél, melyben Kormos ezt írja Szellének: «Holnap alkalom lesz Grecsákkal beszélni, de a többi kollégákkal is, csak hogy nincs hozzá eszközöm s én oly szegény vagyok. Már néhány kollégámmal közöltem az igazságtalanságot és úgy tapasztaltam, hogy mindegyiknél megvan a jóakarata megtenni, ami, a törvény ellenére bár, lehetséges. Holnap kérek 200 forintot küldeni álnév alatt, az ismert címre.»

A nagyváradi tábla.

Egy Szelléhez intézett levélben ezeket írja Kormos:

«A csődölmegmondási állást illetőleg a referens a nagyváradi kir. ítéletábránál jó barátja és volt oly előrelátó, hogy sürgőnyileg jelezte Nagyváradra érkezését, hogy ott jó barátaival egy üveget üritsen.»

Egy levélben így ír Kormos Adolf Szellének: A kir. tábla helyzete nagyon nehéz. Én iparkodtam urakat kapacitálni, hogy egy ilyen fontos ügyben bátorságnak és érzéknek megnyitvánulni, hogy az elrontottat megjavítsuk. Érdemben az urak megegyeztek, csak úgy tűnik fel, hogy a forma kérdése okoz gondot, hogy a felsőbb bíróság bírálság nélkül teljesíthesse a kérelmet. Nekem az a benyomásom, hogy az urak legjobban vannak hangolva és hogy a kibontakozásra a módot megtalálták.

Kétezer munkás kenyér nélkül.

— Saját tudósítónktól. —

Megdöbentő hírt közöl velünk miskolci tudósítónk. Arról van szó, hogy a diósgyőri vas- és acélgépgyár igazgatója kétezer munkást elbocsájtja a gyár szolgálatából.

Ez a hír annál elszomorítóbb, mert annak az elbocsátott kétezer munkásnak, akik a hír szerint most kenyér

nélkül maradnak, egy igen nagy része családos ember.

Mivel tudtuk, hogy a diósgyőri vasgyár minden ok nélkül nem bocsátja el a munkásait, egy munkatársunk fölkereste a magyar királyi állami vasművek igazgatóságát, hogy biztos tudomást szerezzen a diósgyőri állapotokról.

Munkatársunk előtt a diósgyőri dolgokról Vajkai igazgató helyettese Sztojka László úgy nyilatkozott, hogy tény ugyan, hogy a diósgyőri vasgyárnál munkásredukciók lesznek, eddig azonban még nem történtek elbocsátások. A munkáselbocsátások egyedül oka az, hogy nincs munka. Ha a gyár a közel jövőben nagyobb megrendeléseket kap, megeshetik, hogy néhány műhely munkásait továbbra is lesz képes foglalkoztatni a gyár.

A diósgyőri vasgyár igazgatósága ellen nem szólunk, mert elvégre, ha munkája nincs a gyárnak, akkor természetesen munkásra sincs szüksége. Ebben a szomorú dologban egyedül csak a kormány hibáztatható, mely míg egyrészt semmit nem tesz avégből, hogy a pangó ipari viszonyokon segítsen, másrészt nem gondoskodik arról sem, hogy úgy szólván állami vállalat munkásai ne legyenek kiteve a nyomorúságnak.

A kobili legények.

— Gyilkosság tévedésből. —

Titel, jul. 21.

Borzasztó gyilkosság tartja ma reggel óta izgatottságban a város és a környék lakosságát. S a gyilkosság oka rendkívül érdekes.

Stojadinovics Iván gazdatiszt a minap Mitroviczáról Titebe jött, hogy a környékbeli falvakból leányokat szerződtesen a cséplési munkákhoz.

Tegnap Kobilon fel is fogadott tizenöt leányt, akiket magával akart vinni. A kobili legények azonban, akik féltékenyen őrködnek a leányok felett, nem akarták elhinni, hogy a leányok mezei munkára vannak szerződteve, bolott a szerződést az előhírség előtt kötötték meg. Stojadinovicsot kerítőnek tartották, aki a leányokat el akarja csábítani és aztán Szalvóniában eladni.

Tegnap este Stojadinovics a jegyzőnél volt vacsorán, ahonnan este 11 óra tájban ment el a lakására. Több legény, nevezetesen Kanajlovics Jevrem, Rasztics Milán, Kaszáróvics Dusán, Horvácki Milán és Nikolai Avram kileste Stojadinovicsot és az utcán orozva megtámadta. Azután addig ütötték, verték, míg csak mozdulni tudott. Másnap reggel Stojadinovicsot halva találták meg. A csendőrség elfogta a gyilkosokat.

TÁVIRATOK.

Krüger felesége meghalt.

Pretória, július 21. Krüger elnök felesége tegnap este 3 napi betegség után tüdőgyulaads következtében meghalt. 67 éves volt. Krügerné néhány nap előtt meghalt: Kezdetben csak főfőjáról panaszkodott, majd lázba esett. Állapota óráról-órára rosszabbodott. Csütörtökön már tüdőgyuladást állapítottak meg az orvosok s negyvennyolcz órával később megszűnt élni.

Keresd az asszonyt.

Csongrád, július 21. (A Friss Hírek távirata.) Klein József csongrádi terménykereskedő ma délben föbe lötte magát. Azt hiszik, hogy a fiatal ember halálát — egy asszony okozta.

Elhamvadt község.

Sátoralja-Ujhely, július 21. (A Friss Hírek távirata.) A szinni járásban Kle-nova falucska porrá égett. 24 lakóház az összes melléképületekkel, a takarmány, élelem, a háziállatok, készpénz és két emberélet a tűz martaléka lett. Csak 3 ház volt biztosítva. A nyomor nagy.

BUDAPESTI ÉLET.

Hétfő, július 22.

Fővárosi nyári színház: Budapest sz. p. Városligeti színház: Svihakok. Kisteleki színház. Zárva.

A miniszterek nem fogadják.

A nyugati pályaudvar.

A nyugati pályaudvar kihelyezésének érdekében a fővárosi polgárság körében utabb mozgalom indult meg. A napokban ebben a kérdésben értekezletet fognak tartani.

A halálra szánt testvérpár.

Megirtuk, hogy Schön (Somló) Miksa és nővére Schön Ilka öngyilkossági kísérletet követtek el a múlt héten. Schön Miksa már múlt héten teljesen felépült, Schön Ilka pedig e héten hagyja el a hórházat.

SPORT.

Kottingbrunni lóversenyek. Ma vette kezdetét a kottingbrunni két napos lóverseny. A mai nap eredménye a következő:

I. Gátverseny handicap. 1. Fakir (Williamson), 2. Modor (Huxtable), 3. Eluci (Brown). Totalizátor: 10: 20, 50: 66, 140, 84. — II. Kétevesek versenye. 1. Lodinor (Ross), 2. Ruidmuse (Taral), 3. Blockude (Adams). Fizetett: 10: 94, 50: 169, 64. — III. Handicap. 1. Alice (Ceminson), 2. Duena (Adams), 3. Bocky (Jones). Fizetett: 10: 108, 50: 150, 164. — IV. Schönau-díj. 1. Bruce-Lowe (Barker), 2. Paraplunie (Morton), 3. Peregrinus (Morgan). Fizetett 10: 88, 50: 70, 387. — V. Kétevesek eladóversenye. Első lett: Suboise (Adams), 2. Guri (Taral), 3. Lagzi (Bulford). Fizetett: 10: 30, 50: 58, 57, 74. — VI. Eladóverseny. 1. Cinguenello (Mándi), 2. Glen'dor (Morgan), 3. Fair Trick (Jones). Fizetett: 10: 67, 50: 75, 71, 70. — VII. Kétevesek handicapja. Első lett Berget (Adams), 2. Saskria (Witton), 3. Chat-terhor (Hyams). Fizetett: 10: 93, 50: 117, 82, 251.

A balatonfüredi uszóverseny.

Balatonfüredről táviratozzák: A Balatoni Körök Egyesülete ma nemzetközi uszóversenyt rendezett. Hét verseny volt. A 100 yardos bajnokversenyen első lett Klein Géza B. U. E. tagja. 1 p. 172:5 m. p. A 2000 m. versenyen első Graefl 25. p. 58 m. p. Az 5000 yardos versenyen első Quodi M. U. E. 8. p. 303:5 m. p. A dijak arany, ezüst és bronzérmek voltak. A versenyen óriási közönség volt jelen.

A lipótvárosi papagály.

— A Schönaugék válnak!
Ez a futóhír járta be ma a Lipótváros nyitva levő szalonait, ideértve a kioszkok és a Gerbaud-kerek asztalaikat is.

Azt nem tudom, hogy a szóban levő házaspárt csakugyan Schönaugnak hívják-e, de az bizonyos, hogy a Lipótváros legfényesebb palotájában egy csodaszép asszonyka vörösre sirta a szemét, a ferje pedig egész délután egy válogatott speciálistá ügyvéddel tanácskozott.

— És miért válnak el? Hiszen olyan szerelmesek voltak egymásba! . . . olyan szerelmesek, hogy az már nem is volt előkelő.

— Egy papagály miatt; egy szürke-tollu, rózsaszínű papagály miatt.

Es azután következett az «előzmény» elbeszélése, melyet én — a legszavahibetőbb terjesztő nyomán — így jegyeztem fel önöknek:

Schönaug Trisztán fél év előtt elvette Himmlisch Izoldát, Himmlisch Izidor nagykereskedő egyetlen leányát. A házastársak sok-sok százezerre menő vagyonon kívül kiszámíthatatlan értékű kölcsönös szerelmet is vittek magukkal.

Önök olvasták fentebb, hogy az előkelőségüket is veszélyeztette az ő hártalan szerelmük és csakugyan úgy is volt. Karanfoga járta az utcán, csak egymással táncoltak a bálókban, ha ugyan egyáltalán mutatkoztak az utcán s mentek bába, mert rendszeren otthon ültek és reggeltől estig ezt kérdezték egymástól: «Szeretsz, Trisztán! . . . De igazán? . . . Komolyan? . . . Csak engem szeretsz, Izolda?»

Annyit ismételték e kérdéseket, hogy a sárgaréz-abroncsos kalitkába zárt, rózsaszínű, szürke papagály is eltanulta s ő is közberikácsolta:

— Engem szeretsz, Izolda? . . . Igazán? . . . Trisztán, szeretsz?

Nagyot nevettek olyankor a bohó madáron és jókedvükben összecsókolóztak, mire a papagály is elkezdett czuppogatni a kalitkájában.

— Szegény Koko . . . neki nincs párja! — sajnálkoztak a szerelmesek és előről kezdték a csókolózást.

Hejh, de az üzletember olyan, mint a katona. Soha sem tudhatja, hogy valami üzleti érdek melyik pillanatban szólítja el a hitvese mellől.

Schönaug Trisztánnak Londonba kellett utaznia. Niics az a toll, amely képes lenne a fiatal pár fájdalmát leírni. Az enyém már éppen megtagadná a szolgálatot, ezért hát hozzá se fogok.

Elég az azon, Trisztán elutazott. Napról-napra sürgönyöztek egymástól és küldözték az «Anziksz»-kártyákat, melyeknek tartalma e kérdések közt váltakozott:

«Trisztán szeretsz? Imád Izolda! . . . Csak engem szeretsz Izolda? . . . Rabod Trisztán.»

A szalmaözeveg menyecskének szomorúan teltek a napjai. Amikor nem irt anzikszokat, sirt és amikor nem sirt . . . anzikszokat irt.

Az egyetlen vigasztalást Koko nyújtotta. Olyan kedvesen tudta utánozni Trisztán hízogó hangját, midőn kérdezte:

— Szeretsz Izolda? . . . Szeretsz?

Olyankor kivette a kalitkából, a vállára ültette és a szájából, piskótával etette.

De nagy szerencsétlenség történt. Egy napon nyitva állt az ablak. Koko egy ajtóbecsapástól megijedt és kirepült az ablakon!

A fiatal menyecske az egész cselédséget a szökevény után szalajtott, a sarki hordárokat is fölbérelte, a rendőrségnél is jelentést tett és a hirdalokban hercegi jutalmat ígért a becsületes megtalálónak.

«Ismeretű jelek: A tolla szürke, a csőre rózsaszínű, a Koko névre hallgat és előszertettel mondja: «Trisztán szeretsz? Csak engem szeretsz Izolda?»

Koko bizony nem került meg, a férj már hazautazóban volt és Izolda kétségbe volt esve, mert tudta, hogy Trisztán nagyon ragaszkodik az okos állathoz.

Gyöngéd csalásra szánta el magát. Egy madárkereskedőhöz ment és a megszőkött kedvencéhez hasonló szürke tolu, s rózsaszínű papagályt vásárolt.

Az új Koko az első napokban kedvetlen volt. Ugy látszik duzzogott. A kereskedésben ketten voltak egy kalitkában, és hiába, a papagály szíve sincs kőből . . .

— Megérkezett a férj! Volt öröm, de mekkora öröm . . . valóságos mámor!

Ki gondolt volna ilyenkor Kokora! Sokkal fontosabb volt a vizionlátás óráiban, újra meg újra megkérdezni:

— Szeretsz, Izolda?

— Trisztán, szeretsz?

Mikor már vagy kétszázszor hangzott el ez a kettős kérdés és mikor egy pár ezer csókot váltottak, egyszerre a sárgaréz kalitkában is megszólalt az új Koko:

— Nézi szeretsz? Nézi . . . Nézi-kám szeretsz?

Trisztán ereiben megfagyott a vér. Megdöbbenve bámult Izoldára és gyanuja fokozódott, mikor látta, hogy a fiatal asszony eipitul.

— Mit jelent ez? mondd, mit jelent?

Izolda az első zavarában csak dadogott. Ártatlanságában arra nem is gondolt, hogy a férje őt gyanúsíthassa; ő csak attól félt, hogy a régi kedvencének szökése miatt fog szemrehányásokat tenni. Hebegve akart a vallomáshoz fogni, midőn Trisztán felugrott és szó nélkül eltávozott.

Meg aznap megindította a válopert és bünyeként s terhő tanu gyanánt Koko beidéztesét kérte.

— Azt a szegény, szép asszonyt gyanúsítani! — méltatlankodnak a lipótvárosi urak.

— Ki tudja? . . . hát ha az a Koko nem is szökött el — galeotóskodnak az asszonyok, — hátha csakugyan van egy Nézi a játékokban?

Amellett mindenki lázas türelmetlenséggel lesi a fejleményeket.

E napokban a bíróság már el is választja a feleket s értesüléseim szerint Trisztán Norvégiába, Izolda pedig Abházsiába készül utazni.

Szegény fiatal szerelmesek . . . egy nyomorult papagály miatt! . . .

Éppen most hallom, hogy a szökevény Koko megkerült . . . egy angyalföldi foltozó-szabó fogta el.

Már szembe is sítették . . . bocsánat, szembesítették is őket s Trisztán meggyőződött a személyazonosságukról.

Látták volna csak, hogy zokogott, a mikor a régi, az igazi Koko elkezdett rikácsolni:

— Trisztán, szeretsz?

Felőrülten a boldogágtól borult tédre a felesége előtt s fuldokló hangon kérdezte:

— Isolda szeretsz? Igazán szeretsz?

A lipótvárosiak így estek el egy érdekes szenzációtól.

Botond.

HATÁROZOTTAN CSAK FRISS HIREK-ET TESSEK KÉRNI.

Menekülés az uzsorásoktól.

— A főpinczerek egyesülete. —

Schol annyi borraalót nem adnak, sehol a borraalóról annyit nem beszélnek az emberek, mint éppen Budapesten. Ezzel a kérdéssel kapcsolatban, mintegy tulliczítva egymást, gyakran mesélnek egymásnak a beszélgetők csodálatos történeteket, meggazdagított főpinczerekről, akik a borraalókból házakat, sőt palotákat építenek.

Szegény főpinczerek! Talán el se hisznek, hogy ők ilyen regényalakokká nének az emberek képzeletében. Mert igaz ugyan, nagyon igaz, hogy főpinczérnek lenni jó üzlet, hogy a borraalókból nem ritkán egész kevesen is életmód telik ki. De csak kevesen tudják, hogy annak a sokszor és méltán felpanaszolt borraalónak milyen kis része marad meg a pinczér zsebében és milyen nagy része jut az uzsorások kezébe!

A főpinczérnek, tudvalevő dolog, kaucziót kell letennie és ezt már kevesen

tudják, hogy ezt a kaucziót, mert más-tól meg nem szerezhetik, legtöbbször uzsorások adják kölcsön. Ha a főpinczér ezer forintot kapott kölcsön, legkevesebb három forintot, jövedelmének nehéz felét, néha háromnegyedrészt fizette érte naponta az embertelen uzsorásnak.

Es az így megszarolt főpinczerek óvakodtak zsarolóikat feljelenteni, fizették szó nélkül, megmondás nélkül a kívánt kamatot, mert ha megtagadják, kenyerüket veszítik. Ők a vérüket hagyták csapolni, az életük munkájának a felét adták borraalóul azoknak a piócáknak.

Azt lehetne mondani, hogy ha tétlék, bizonyára tehettek! Magunk is ismerünk többek között egy vendéglőt, amelynek a főpinczére egy krajczár fizetést nem kap, ő maga fizeti a személyzetet, a fűtést, világítást, takarítást — és még sem cserélne fel a helyét más-sal. De, ha úgy van is, nem azt mutatja-e ez is, hogy ha nagy jövedelme van is némely helyütt a főpinczérnek, hányan osztoznak ezen a jövedelmen? Olykor maga a tulajdonos is!

De hármily jövedelme legyen is különben a főpinczérnek, nem embertelenség-e őket úgy kifosztani, mint a kaucziót kölcsönző uzsorások teszik.

Egy Kállai Jenő nevű derék pinczérnek támadt az a gondolata, hogy kártársait megszabadítja ettől az istencsapástól. Egyesületet szervezett: a Főpinczerek Egyesületét, amely egy fő-és székvárosi hitelszövetkezet szolid támogatásával tagjainak tisztességes feltételek mellett kaucziót bocsát rendelkezésére, nem is említve, hogy kauczióját erkölcsi támogatásával is megtoldja. Csak üdvözölni lehet a derék egyület és nemesen gondolkodó, ügyes megalakítóját.

MINDEN RIKKANCSNÁL VAN FRISS HIREK

A nagymester felavatása.

— Saját tudósítónktól. —

Mikor VII. Edvárd király a trónra lépett, lemondott a szabadkőmivesi nagymesteri méltóságról, mely tisztelet 1875 óta viseli. Utódnak Connaught herceget választotta meg az angol szabadkőmives páholyoknak a napokban tartott rendkívüli ülésén.

A szabadkőmives palota rengeteg termében kilenczeker szabadkőmives gyűlt össze erre az alkalomra, köztük Amherst gróf főmesterhelyettes s azonkívül számos nagymester az angol, skót és ír páholyok képviselőiben. Mikor a rendkívüli diszülés megnyílt, Amherst gróf küldöttséget nevezett ki, hogy vezessék a díszterembe a nagymestert, kinek most a beiktatása volt, mert a megválasztása még márciusban történt. A küldöttség bevezette a herceget, ki aztán a helyettes nagymester helyén foglalt helyet. A herceg fényes menetben, négy kürtös hangadása mellett lépet a tőrebe. Amherst gróf beszédet intézett hozzá, tudatván vele a megválasztását és felhíván, hogy ünnepélyes fogadalmat tegyen kötelességeire. A testvérek erre mind felálltak, orgonakiséret mellett elénekelték a himnusz, rövid ima után a herceg letette a fogadalmat, feldíszítették a nagymesteri lánczszal és egyéb jelvényekkel s azután helyet foglalt nagymesteri székekben.

A beiktatás végeztével a testvérek a szokásos módon üdvözölték az új nagymestert.

Azóta, hogy a mostani királyt 1875-ben nagymesternek választották, az angol szabadkőmives intézmény husz millió forintnál többet áldozott közjóra, márczius óta pedig, mikor Connaught herceget megválasztották, kö el nyolczszáz ezer forintot.

Az eladott feleség.

— Saját tudósítónktól. —

Ennek a különös történetnek a hőse egy ismert bécsi ékszerész, 26 éves korában vette át atyja egykor jól jövedelmező, de az utóbbi időben lehanyagott üzletét. Hogy ezt föloldja, atyja kívánságára nőt vett egy vagyonos lányt, habár mást szeretett. A házomány egy részét az üzletbe fektették s néhány hónapig minden jól ment. Előkelő lakást fogadtak s bőven költek.

Egy évi házasság után nyílt titok volt, hogy a házasság örökös viszály-

ban elnek. Jártak a maguk útján. Az asszonyt csak nagyon ritkán lehetett férjével látni, aki visszatért legénykori barátaihoz és barátaihoz. Az üzlet persze ismét lehanyagott s az ékszerész nemsokára kénytelen volt csődöt kérni maga ellen. Az üzletet bezárták, sőt a tulajdonost is.

Mig fogva ült, neje nővérehez ment, ki Gloggnitzban van férjével. Az ékszerész hat hét után kiszabadult, de hogy most mibe fogjon, egyáltalán nem tudta. Sürgönyözött a feleségének, hogy meglátogassa. Mily nagy volt azonban meglepetése, mikor az állomáson neje helyett egy ur fogadta, aki magát N. földbirtokosnak mutatta be s rövidesen elmentta, hogy ő a nejét megismerte és megszerette s kész nőül venni. Föl is ajánlott neki 40.000 koronát, ha hajlandó a válásba beleegyezni.

Az ékszerész nagyot bámult, szóhoz se jutott s utazott azonnal vissza Bécsbe. Elhatározta, hogy az ajánlatot visszautasítja s fölszólította feleségét, hogy térjen hozzá vissza. De hová térjen vissza? Lakása nem volt s néha egész nap kopált. Régi ismerősei kitértek előle. A földbirtokos megújította az ajánlatot s most — elfogadta. Hűtlen asszonytól szabadulni s még ráadásul 40.000 koronát kapni, nem megvetendő üzlet! A «vétel» megtörtént s most a «vételáron» új üzletet akar berendezni. Feleségét azonban többé nem vesz, mert kétséges, vajon a második asszonyon lehetne-e így jól — tudni.

. . . Így mesélik ezt a bécsi krónikások.

FIGYELJUNK JÓL A CZIMRE: FRISS HIREK.

Ausztrália anarkistái.

— Saját tudósítónktól. —

Az angol újságok egy idő óta sűrűn foglalkoznak Ausztráliának egy új álkával, a *karrikinokkal*, akik nagy rémületet terjesztésnek egész Ausztráliában, de különösen Sydneyben. A karrikinok a társadalmi rend ellenségei. Egyesületeik vannak, amelyeknek rémuralma nagyon érezhető. Az egyesület élén felelőtlen király van, akinek a tagok föltétlen engedelmességgel tartoznak. A tagok esküvel kötelezik magukat, hogy elváltják a felelősséget minden büntetért, amelyet a közös ügy érdekében követnek el.

A gyorsaság amelylyel utóbbi időben ezek a klubok befolyásukat kiterjesztették, valóságos bámulatos. A klubok látszólag szórakozás céljából alakultak. Hangversenyeket rendeznek és pikniket, amelyek látszólag ártatlan mulatságok. De jaj annak a szerencsétlennek, aki vétkezett a karrikinok törvénye ellen; ezt, akár rendőr, akár polgár, megölik.

Ha a banda valamelyik tagja a bíróság elé kerül, csakhamar együtt van a pénz, amelylyel ki akarják menteni és ha akad bíró, mint például William Winder volt, aki elítéli a vádlottat, akkor az a bíró el lehet rá készülve, hogy gyilkos merényletet követnek el ellene.

Ezek a félelmetes gonosztevő-egyesületek, amelyek közül nem egy megjelent a régi, mint pl. az, amelyet Viktória királynő uralkodása kezdetén a rettegett *Shik* alapított, utóbbi időben arra törekedtek, hogy politikai téren érvényesüljenek. Parlamenti és községtanácsosi jelölteket arra kényszerítették, hogy velük megalkudjanak, hacsak azt nem akarják, hogy választói gyülekezetüket az egyesületnek kúton erre kijelölt emberei megzavarják és lehetetlenné tegyék. Az egyik egyesület az egyik jelölttel azzal a fenyegetéssel erőszakolta ki követelésének teljesítését, hogy ellenkezés esetén az egész egyesület, kétszáz ember, ellene fog szavazni. Az efféle zsarolás a nagy ausztrál városokban mindennapos dolog és Sidney némely kerületében ezek a klubok szervezett törvénytelenüggükkel olyan korlátlanul uralkodnak, mint valami szultán, vagy nagymogul.

HIREK MINDENFELŐL.

A hála. Egy angol városban egy gazdag kereskedő vasain küldte a nadrágját egy Mayer nevű szegény szabómesterhez. A szabó szépen kiegyengette a nadrágot s ahogy egyengette, a zsebéből egyszerre csak kihull egy darab papiros. Fölveszi, megnézi, miféle papír? Akkor látja, hogy egy ezerkétszáz font sterlingről szóló pénztalvány.

— **Ej.** — gondolja magában a szegény szabó — milyen sok pénz lehet ennek a kereskedőnek, ha csak ennyire törődik az 1200 fontos pénzjegyekkel. Visszaviszem neki; bizonyosan szép jutalmat kapok érte majd tőle.

Szólt, s annak rendje és módja szerint kiválasztván a nadrágot, az utalványával együtt hazavitte a gazdag kereskedőnek. Az pedig előbb jól megnézte a nadrágot, aztán még jobban megnézte az utalványt, és mit gondolt, nyájas olvasó, mit csinált? Kibotba a szegény szabót.

A beszélő tigris. Sanghában nagy számmal laknak kínaiak, akik fűnyes tea-házakat létesítettek, amelyek pompa dolgában föltűnik az európai kávéházakat is. E tea-házakban női zenekarok játszanak s legfőképpen hárfát használnak hangszerül. Az ilyen zenei hajlamu hölgyek érdekes módon jutnak a mulatóhely tulajdonosainak birtokába. Gyakori eset, hogy mint egészen apró leányokat elragadják bozzátartozóiktól és kiképezik a hárfajátásban, hogy hasznukat vegyék. Az ilyen lopott gyermekeknek nagy értékük van s ez magyarázza, hogy köznapi dolog ott a leányrablás. Tschinkiang környékén, a Yangtze-alsó partvidéken az az eredeti ötlete támadt egy ilyen gyermektolvajnak, hogy tigrisbőrbe bújva fogja didoztatni elragadni. Meg is cselekedte és esténként belopózva a falvakba, néhány gyermeket el is emelt, de később nagy merészen világos nappal akart a játszó gyermekek közül egyet eltulajdonítani. Csak hogy rajtavesztett, amennyiben többen megfigyelték és fegyverrel megtámadták. Nem kis meglepetést okozott, amikor kiderült, hogy a tigris látszó lábaira állt és megszólalt, ekkép könyörögve: „Emberék, ne löjtek!”

A megfetalodott invalidus. New-Yorkban mostanában egy mulatósgos pörrel beszélnek. Egy odaváló csodadoktor, aki kigyógyult betegeitől közöndőleveleket szokott volt kérni, egy invalidus kapitányt is gyógyított. A paciens — elég megdöbbenve — szintén írást adott magáról, hogy a csodadoktor őt teljesen kúraállította. Véletlen körülmény folytán ez a dokumentum a rokkant katonatisztek nyugdíjintézetbe egyik hivatalnokának a kezébe került.

— **Óhó!** — gondolt egyet a lelkiismeretes beamer. — Hiszen ha ez az ember teljesen kigyógyult a rokkantságból, akkor nincs igénye az invalidusok nyugdíjára!...

Ki is törölte a nevét azonnal a listából. Az ex-invalidus azonban nem nyugodott bele a dologba és a csodadoktor, aki őt talpraállította, kártérítés címén beprófolta. Ez az emberi hála!

Színház a háztetőn. A rettenetes hőség, mely az utóbbi hetekben New-Yorkban uralkodott, a mulatóhelyek egy új fajtáját teremtette meg. A new-yorki házióriások között nagyon sok van olyan, amelynek első vagy második emeletén színház van, a tetője pedig kerítve van átalakítva. A mostani nagy meleg arra az elhatározásra bírta néhány szingizagát, hogy színházukkal felöltözzenek a háztetőre és ott tartanak előadást. Legutóbb egy vallásos opera-színház nyílt meg így egy házióriás tetőjén. Címe: Rózsakert-opera és valóban reá is szolgál erre a névre, amennyiben a lapos tető fel van rakva a legszebb rózsafákkal, amelyek este, világfényűnél, valóban tündéri látványt nyújtanak.

A osodagyermek. A napokban egy kolozsvári fiatal férj felutazott a fővárosba. Kettős megbízatást akart elintézni, a hosszalábú golya közeledett a háza felé s így gyermekkelengyét akart vásárolni, azonkívül valami szőrnyegre is volt szüksége. Utközben eszébe jutott, hogy nem tudja a szőnyeg méreteit, sürgönyözött haza a sógornőjének a méretekéért. S egyúttal kérte, hogy tudassa a feleségének hogyletét. Azalatt otthon vártalanul megérkezett a golya. A sógornő izgatott is volt és sürgönyön akarta tudatni a boldog apával az áldást is, meg a szőnyeg méreteit is. Így történt azután, hogy a boldog apa ezt a sürgönyt kapta:

Feleségednek gyönyörű flugyermeke született négy méter hosszú három méter széles mindkettő egészséges Margit.

Tolsztoj ellen. A moszkvai mértékletességi együletben, melynek Tolsztoj disztagja, a legutóbbi ülésen indítványt adtak be, hogy Tolsztojt zárják ki az együletből, mert annak tagjai az alapszabályok szerint csak orthodox hitű orosz állampolgárok lehetnek. Az elnök pártjára kelt Tolsztojnak, aki egyik kezdeményezője volt Oroszországban a mértékletességi mozgalomnak és hozzátette, hogy az egyület alapszabályai szerint valamely tagot vallási nézetei miatt nem is lehet az együletből kizárni. Az indítvány benyújtói erre nagy lármát csináltak és egy Lebedev nevű pap kijelentette, hogy vele együtt az összes papok kilépnének, ha Tolsztoj az együletben benn marad. Ezután nagy viták következtek és végül kimondták, hogy Tolsztoj megmaradása az együletben nem kívánatos, de minthogy az alapszabályok disztagok kizárásáról nem intézkednek, a felsőbb hatóságtól fogják kérni, hogy Tolsztojt az egyület disztagiának sorából kicseréljék. Késztelen, hogy Tolsztoj ama házának, melyet ellene Oroszországban a sötétség lovagjai folytatnak, eme legújabb megnyilatkozását nyugodtan fogja fogadni annál is inkább, mert azzal, ha őt a moszkvai mértékletességi együletből kizárják, ő nem, hanem csak maga az egyület veszíthet.

FURCSASÁGOK.

Szép remény. — Szerző: El tetszett már olvasni az elbeszélésemet?
Szerkesztő: El. Kisé hosszú...
Szerző: És ha megrövidíteném?
Szerkesztő: Akkor majd találok más hibát.

Mentegetőzés. — Anya: Már megint heveskedél és megverted Pityut... Nem megmondtam, hogy amikor haragszol, előbb számlálj százig, aztán cselekedjél. Hát számláltál?
Baba: Igen, de huszonkilencnél Pityu megugrott.

Poezis és próza. — Hölgy: Telve vagyok keserűséggel!
Orvos: Sok kinint tetszett szedni?

Idegen szó. Szomszéd: Hogy van a beteg leánya?
Szomszéd: Az orvos azt mondja, hogy rekonvaleszens.
Szomszéd: Jaj, csak ne legyen ragályos!

Furesa mentség. — Urú. Zsuzsi, hogy merete maga az én reggeli pongyolámat fölvenni?
Szakácsnő. Tessék megengedni, kezit csókolom, de még nem volt érkezésem felöltözködni!

Viziszonny a műteremben. — Festő. Nos, hogy tetszik önnek a legújabb vízfestményem?
Műbarát. Öszintén megvallva, sehogysom. Mindentől iszonyodom, ami csak némi összefüggésben van a vízzel.

Külömbőség. — Te rossz fiú! — szolt a mama és megverte Ödönt.
Ezen a kis fiú sokáig ellőndött. Mert ő hallotta apját, amint így szolt a nevelőbűz: «maga rossz kis lány!» és — megcsókolta.

Próbaéneklésnél. — Szerződötés céljából próbát énekel egy tenorista, aki öblös hangú, de igen kis termetű vézna legényke.
Igazgató: A hangja ellen nincsen kifogásom. Igen kellemes és fülbemászó.
Tenorista: Kérem, én csakis elsőrangú szerepeket énekelek. A Wagner operákban Siegfriedet, Troubadurt stb.

Igazgató: En meg azt hiszem, hogy az ön alakjára való tekintettel inkább a Kis herceg, a Lilliputiak, a Kis szőkevény stb. című szerepeit kellene tanulnia.

REGÉNY.

Bárók kalandjai.

Irta: Egy berlini detektív.

A Herkules-hidon, Fridrick-hidon átmentek, a muzeum mellett haladva a várhídon és operatérén át, a csendőrtérig. Amennyire lehetséges volt a lámpavilágban tul tartózkodtak. Ha hallották, hogy valaki feljök közeledik, elváltak s egyik az utca egyik, a másik az utca másik felére húzódtak. Ha a közeledő tovább ment és tudták, hogy föl nem ismertettek, ismét egyesültek, hogy együtt folytassák utjukat. Egymás mellett haladva halkán beszélgettek. Egyik-kök kétségkívül felsőbbsséggel bírt a másik fölött, többnyire az utca ugyanazon elén maradt míg a másiknak, egyetlen intésére az utca másik felére kellett ugornia és később ismét vele egyesünie. Lépéseit után kellett a másiknak lépéseit intéznie; kevesebbet beszélt, rövidebben, inkább parancsolólag. Ő volt az, kit a másik Friczinek nevezett.

— Már vártam rád, Fricz, — mondá a másik.

— Ugy?

— Ma éjjel jó fogásunk lesz.

— Azután dicsérd.

— O, ez ki nem maradhat. Három-ezer tallért kapott az öreg tegnapelőtt Álkulesaink minden ajtóhoz vannak.

— Bizonyos vagy benne, hogy az öreg nem lesz otthon?

— Nagy estélyen van, melyet jámbor téritők társulata ad. A társaság az éjet együtt akarja tölteni.

— Es a lakáson csak szolgálója van?

— Csak öreg szolgálója, ki hátul az udvarfelől alszik. A pénzt egy szekrényben, lakaszobájában tartja.

Kevés ideig hallgatva mentek, ezután ismét a másik kezdé:

— Te még mit sem beszéltél nekem Fricz stettini utazásodról.

— Mivégre?

— Jó fogást tettél!

— Nem sokat lehet most csinálni.

— De hát mit sem csináltál!

— Szerencsére egy látszópmmerániai vidéki nemes volt ott.

— Ez csak hagyott valamit kezecidben.

— Oráját.

— Es még mit!

— Tarczáját.

— Jól bélelve?

— Meglehetősen.

A csendőrtérre értek és egy nagy ház közelében megálltak. Csak egyetlen ablak volt világítva.

— Ez az a ház Fricz.

— Hol az öreg szobája?

— Éppen a világított ablak fölött.

— Hiba.

— Csak szobabérlők laknak ott.

— Mifélek?

— Idegenek, kik délután hurozolkodtak be. Hallottam, midőn estefelé itt jártam, hogy meggyözdjem az időjárás állandóságáról.

Ez után egyenesen a ház felé tartottak. A kapu előtt megálltak és mindenfelé füleltek. Mindenütt csend volt.

— A kulcsot ide!

A házkapu könnyen, minden zaj nélkül felnyílt. A tolvajok beléptek a házba és a lépcsőkön fölindultak. A második emelet folyosó ajtaja előtt megálltak. Ismét hallgatóztak, azonban mit se hallottak.

— A második kulcsot.

A folyosóra léptek, mögöttük az ajtót betéve. Itt épp oly csend volt, mint amily sötét. A konyhaajtó előtt elhaladtak s a szobaajtó előtt megálltak, melyben a lopás kiviendő volt.

— A harmadik kulcsot!

Az ajtó, mint az előbbi kettő, halkán felnyílt. Az álkulesok valóban úgy a zárukba illettek, mint valamely gözgp különféle részei. A tolvajok beléptek a sötét szobába.

— Itt van a szekrény.

— Add ide a negyedik kulcsot. — Ördög mi ez? Mit tettél e kulccsal, nem nyit.

(Holnap folytatjuk.)

Felelős szerkesztő: Kunváry Miklós

IV. kerületben.

Júlek Jánosné Muzeum-körut 17. szám.

Gömörly Gottlieb Ferencz-József 2. sz.

Györi Vilmos Várház-körut 14. szám.

Ozv. Gueth Lajosné Egyetem-utca 2.

Kerekes Róza Városház-utca 20. szám.

Hamar M. Váci-utca 36. szám.

Ozv. Pölzl Lipótné Muzeum-körut 10.

Kernberg Rozália Muzeum-körut 18.

Kreppel Károlyné Váci-utca 67. sz.

Susa Dávid Fővám-tér 5. szám.

Jörg Luiza Várház-körut szám. 6.

Szántó Mór Kecskeméti-utca szám. 14.

Zabek Lencsö Luiza Ferenciek-tere 3.

Kiss Hermin Kishid-utca 3. szám.

Lamm Augusta Deák Ferencz-utca 1.

V. kerületben.

Pinkus Róza Váci-körut 36. szám.

Katona Adolf Váci-körut 58. szám.

Berger F. Akadémia-utca 1. szám.

Ziltzer Jakab Nagy-korona utca 21. sz.

Schlesinger Josefina Arany János-u. 27.

Földesné Fűrdő-utca 1. szám.

Ozv. Károly H. Fűrdő-utca 9. szám.

Klein Armin Erzsébet-tér 18. szám.

Weisz T. Károly-körut 26. szám.

Berger F. Akadémia-utca 1. szám.

Marton L. Pálnádor-utca 24. szám.

Tandlióh Kálmán Kálmán-utca 17. sz.

VI. kerületben.

Breuer nővérek Teréz-körut és Podmaniczky-utca sarkán.

Lanszmann Adolf Váci-körut 19. sz.

Szerencsés Erzsébet Váci-körut 35. sz.

Ertner M. Király-utca 66. szám.

Feuer József O-utca 11. szám.

Katzler Mária Hajós-utca 23. szám.

Novotny Odónné Nagymező-utca 38.

Sterzinger Luiza Teréz-körut 17. szám.

Zweigenthal Andrásy-ut 47. szám.

Singer Regina Andrásy-ut 46. szám.

Barlainé Teréz-körut 5. szám.

Schön Adolfné Szerecsen-utca 1. szám.

Zaláné Király-utca 24. szám.

Koch Bernátné Király-utca 28. szám.

Schön Paula Király-utca 52. sz.

Ernyei Margit Király-utca 48. szám.

Morénó Johanna Váci-körut 6. szám.

Ozv. Fichtner Jánosné Váci-körut 76.

Spitzer Jakab Podmaniczky-utca 1. sz.

Weber Ilona Váci-körut 15. szám.

Wertheimer József Váci-körut 27. sz.

Czukur Lajos Váci-körut 49. szám.

Ozv. Ungár Mihályné Eötvös-utca 42.

Rohák Lajos Podmaniczky-utca 61. szám.

Bienenstock Renée Podmaniczky-u. 51.

Ozv. Lázár Lázárné Szondi-utca 37.

Breth testvérek Szondi-utca 41/a. sz.

Weisz Dávid Szondi-utca 50. szám.

Laubál István Szondi-utca 51. szám.

Kiadótulajdonos:

Az Újságkiadó Társaság

